

UZASADNIENIE

Ubezpieczony T. C. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddziału w S. z dnia 28.01.2021r., odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ w dniu 19.10.2020r., domagając się jej zmiany. Zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenia stanu faktycznego.

Wskazał, że nadal nie odzyskał sprawności palca. Wniósł o zmianę ww. decyzji ZUS i przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Organ rentowy Zakład (...) Oddział w S., reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na ww. odwołanie, wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu wskazał, że zarówno Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 29.12.2020r., jak i Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 19.01.2021r. ustaliły, że T. C. w związku z wypadkiem przy pracy nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. C. ma 56 lat. Wykonuje zawód operatora linii do produkcji (...). Ostatnio był zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B..

bezsporne

W dniu 19.10.2020r. T. C. pracował na pierwszej zmianie obsługując pilę dwugłowicową do cięcia profili PCV. Podczas cięcia profili skrzydła okna na długości podane w zleceniu produkcyjnym uległ wypadkowi doznając urazu palca lewej dłoni – rana szarpana skóry. Do ww. wypadku doszło w chwili, kiedy po zwolnieniu obu przycisków uruchamiających pilę, sięgał po odcięty profil skrzydła okna. Podczas tej czynności zahaczył palcem o wirującą tarczę piły, która w tym czasie minimalnie wystawała jeszcze poza osłonę. Po opatrzeniu zranionego palca brygadzysta R. K. zlecił odwiezienie T. C. pojazdem służbowym do lekarza w Poradni (...) Ogólnej w Szpitalu w B.. Tam też udzielono mu niezbędnej pomocy medycznej. Stwierdzono u niego otwartą ranę nadgarstka i ręki – ranę szarpaną wskaziciela lewego, którą zaopatrzono.

W dniu zdarzenia T. C. posiadał ważne badania lekarskie oraz wymagane szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę uznał ww. zdarzenie za wypadek przy pracy.

dowód: akta organu rentowego – protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wraz załącznikami w postaci oświadczenia poszkodowanego i oświadczenia świadka – k. 3-6, karta porady ambulatoryjnej – k. 7 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej Nr (...)

Powyższe zdarzenie z dnia 19.10.2020r. zostało uznane przez organ rentowy za wypadek przy pracy.

dowód: akta organu rentowego – notatka w sprawie ustalenia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – k. 13-13v

Na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.12.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec T. C. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19.10.2020r.

dowód: akta organu rentowego – orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.12.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku, Nr akt 037106448 – k. 16

Komisja Lekarska ZUS Nr (...) orzeczeniem z dnia 19.01.2021r. ustaliła wobec T. C. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19.10.2020r. wskazując na brak następstw funkcjonalnych przebytego urazu.

dowód: akta organu rentowego – orzeczenie Komisji Lekarskiej nr (...) z dnia 19.01.2021r. – k. 19

Decyzją z dnia 28.01.2021r. nr (...), organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. **odmówił** T. C. prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ w dniu 19.10.2020r., powołując się w uzasadnieniu na treść decyzji Komisji Lekarskiej ZUS, która ustaliła, że ubezpieczony w związku z wypadkiem nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu.

dowód: akta organu rentowego – decyzja ZUS z dnia 28.01.2021r., nr (...) – k. 20

U T. C. rozpoznano: pourazowy przykurcz lewego wskaziciela.

W wyniku wypadku przy pracy 19.10.2020r. T. C. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%.

Rana szarpana lewego wskaziciela, której T. C. doznał w wyniku wypadku 19.10.2020r. wygoiła się z niewielkim przykurczem stawów (...) i PIP oraz zaburzeniami czucia okolicy blizny, co stanowi upośledzenie czynności wskaziciela lewego, które kwalifikują się jako stały uszczerbek na zdrowiu według pkt 138a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu (Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r., Dz.U.2020.233).

Obraz kliniczny, towarzyszące powikłania oraz stopień upośledzenia funkcji w porównaniu z zaburzeniami objętymi w tym punkcie w skali procentowej od 1 do 5 odpowiadają proporcjonalnie 2% uszczerbku.

dowód: pisemna opinia z dnia 05.11.2021r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii – k. 15-16 akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. C. od powyżej wskazanej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest słuszne i zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie między stronami spornym było, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 19.10.2020r. Zaznaczyć należy, że organ rentowy kwestionował powyższe uprawnienie ubezpieczonego zarzucając, iż T. C. w związku z tym wypadkiem nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy. Poza sporem pozostawał zatem fakt, że w dniu 19.10.2020 r. ubezpieczony uległ wypadkowi przy pracy, na skutek którego doznał urazu w postaci rany szarpanej lewej ręki.

Zgodnie z przepisem art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009 r. Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej **doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie**. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3), zaś stałym uszczerbkiem na zdrowiu jest takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 i ust. 5 powyżej wskazanej ustawy wypadkowej, jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia – obowiązującego w dniu wydania decyzji przez organ rentowy – za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przedmiotem badania Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie czy na skutek wypadku przy pracy, któremu ubezpieczony uległ w dniu 19.10.2020 r., doznał uszczerbku na zdrowiu, a jeśli tak - na czym polega ten uszczerbek, czy jest stały czy długotrwały oraz ile procent wynosi.

W tym celu, z uwagi na konieczność dysponowania wiedzą specjalną, w oparciu o przepis art. 278 k.p.c., przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu.

Co istotne, ww. zdarzenie z dnia 19.10.2020r. zostało uznane przez organ rentowy jako wypadek przy pracy, a przy tym na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.12.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec T. C. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19.10.2020r. Również Komisja Lekarska ZUS Nr (...) w treści orzeczenia z dnia 19.01.2021r. ustaliła wobec T. C. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19.10.2020r. wskazując na brak następstw funkcjonalnych przebytego urazu (vide: akta organu rentowego – orzeczenie komisji lekarskiej nr (...) z dnia 19.01.2021r. – k. 19). Orzeczenie wydano zaocznie – jedynie na podstawie dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach organu rentowego, bez badania ubezpieczonego.

Przede wszystkim wskazać potrzeba, że z treści pisemnej opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej oraz ortopedii wynika, że u T. C. rozpoznano: pourazowy przykurcz lewego wskaziciela.

Odpowiadając na pytania Sądu biegły opiniował, że **w wyniku wypadku przy pracy 19.10.2020r. ubezpieczony T. C. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%**. Uzasadniając powyższe wnioski biegły wskazał w szczególności, że z przeprowadzonego badania i dokumentacji medycznej wynika, iż w konsekwencji wypadku 19.10.2020r. T. C. doznał rany szarpanej lewego wskaziciela, która wygoiła się z niewielkim przykurczem stawów (...) i PIP oraz zaburzeniami czucia okolicy blizny. W ocenie biegłego stanowi to upośledzenie czynności wskaziciela lewego, które kwalifikują się jako stały uszczerbek na zdrowiu według pkt 138a. Nadto biegły zaznaczył, iż biorąc pod uwagę obraz kliniczny, towarzyszące powikłania oraz stopień upośledzenia funkcji w porównaniu z zaburzeniami objętymi w tym punkcie w skali procentowej od 1 do 5 odpowiadają proporcjonalnie 2% uszczerbku (vide: pisemna opinia z dnia 05.11.2021r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii – k. 15-16 akt sprawy).

Podkreślić należy, że powyższa opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Co prawda, organ rentowy w terminie określonym na złożenie uwag i zarzutów, złożył pismo z dnia 20.01.2022r. (k. 27), do którego załączył opinię lekarską wydaną przez Przewodniczącą Komisji Lekarskiej ZUS, wskazując, że zawarte w niej stanowisko jest jednocześnie stanowiskiem organu rentowego, nie wskazał jednak w treści swojego pisma żadnych faktycznych zarzutów i uwag do opinii biegłego. Przewodnicząca Komisji w swojej opinii wskazała, że biegły opiniował na podstawie badania bezpośredniego ubezpieczonego oraz dostępnej dokumentacji, zaś lekarze w organie rentowym wydali orzeczenie w trybie zaocznym – jedynie na podstawie analizy dokumentacji medycznej wygenerowanej przez lekarza leczącego, która wskazywała na brak dysfunkcji pourazowej palca, stąd odmienna ocena w zakresie uszczerbku. Organ rentowy de facto zatem nie zakwestionował opinii wydanej przez biegłego, nie złożył również nowych wniosków dowodowych, ani nie przywołał nowych okoliczności istotnych dla sprawy.

Sąd uznał, że wydana w sprawie opinia spełnia wymogi fachowości, rzetelności i jest logiczna i kompletna. Wnioski zawarte w opinii zostały uzasadnione w sposób jasny, przekonywujący i nie budzący wątpliwości co do ich prawidłowości. Biegły wyczerpująco odpowiedział na pytania Sądu. Ponadto, opinia została sporządzona przez doświadczonego lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte wieloletnią specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinia jest jednoznaczna i stanowcza. W tym stanie rzeczy przedmiotową opinię przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale jedynie w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodne jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Ustalenia faktyczne były wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Utrwalone orzecznictwo wskazuje, że nie jest naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. oparcie ustaleń na opinii biegłych lekarzy, jeżeli opinie te są jednoznaczne i nie wymagają uzupełnienia, ani dalszego wyjaśnienia (por. wyrok SN z dnia 19.07.2001r. II UKN 497/00).

Nadto, zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów (głównie zawarte w aktach rentowych o dokumentacji medycznej) Sąd uznał jako wiarygodne, albowiem zostały sporządzone w przepisami przewidzianej formie, przez uprawnione do tego osoby, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Na podstawie przepisu art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c., Sąd pominął wniosek dowodowy ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z przesłuchania go w charakterze strony, na okoliczności związane z wypadkiem przy pracy, jako mający wykazać fakty bezsporne. Zauważyć trzeba, że fakt zaistnienia wypadku w dniu 19.10.2020 r., jego okoliczności oraz zakwalifikowanie go jako wypadek przy pracy nie były sporne między stronami, organ rentowy okoliczności tych nie kwestionował. Sąd uznał zatem, iż wszelkie niezbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności zostały wyczerpująco ustalone, a przeprowadzenie dowodu, o który wnosił ubezpieczony zmierzałoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia trwania przedmiotowego postępowania, a tym samym godziłoby w zasadę ekonomiki postępowania.

Zważywszy na zagrożenie związane z epidemią, okoliczności sprawy, a w szczególności to, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, albowiem nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia dowodów o charakterze osobowym, mając na względzie przyspieszenie rozpoznania sprawy, Sąd skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym, na podstawie przepisu art. 15 z.z.¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w brzmieniu obowiązującym na dzień orzekania (Dz.U. 2020.1842 t.j.).

Z uwagi na powyższe, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję (...) Oddziału w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 1.968,00 zł z tytułu wypadku przy pracy z dnia 19.10.2020 r. – za 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania Sąd ustalił mając na względzie, iż w dacie wydania decyzji ZUS (28.01.2021r.), na mocy obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia

3 marca 2020 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, za każdy procent długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu przysługiwało 984 zł (M.P.2020.279).